

Pe o stradă vastă, lungă, asfaltată,  
Lângă “Afi Palace”, un Moll fără pată,  
E liceul nostrum, mândru-n toate cele  
Cu profii iluștri, cu nervi de oțele.

Căci în bătălia pentru educare,  
Întâlnesc opreliști cam la fiecare  
Elev dornic tare  
De reintegrare.

Însă devotamentul dumnealor e mare  
Și se zbat întruna pentru ascultare.

Un orologiu sună-n noapte, jumătate,  
Noi, elevii-n călduri, suntem duși departe,  
Iar a doua zi, c-un surâs aparte  
Apărem cu ochii bulbucați de “carte”.

“-Dar deschideți școala, somnul mă-nconjoară,  
Sufletul mi-e ars de-o manea de-aseară!  
Eu sunt, Doamnă Dragă! Vă implor! Vărog!  
Mă primiți la oră? Nu mai fac deloc.

Declar printre lacrimi:  
Elev sunt, pe bune,  
Dar învățătura  
Mă bate cu glume.

Mi-e limba o spadă  
ce zace în teacă;  
De sunt ascultat  
cuvintele seacă.

În căști îmi răsună  
un ritm de manele,  
Am piercing în pleoapă  
și-nscrisuri pe piele.

Oftez printre lacrimi:  
elev sunt, pe bune,  
Dar școala mă bate. □  
Mai mult ce pot spune?”

Ușa se deschide și-un surâs amar  
Mă privește-n fața asta de ștregar.  
C-o tristețe-n ochi mă muștră blajin,  
Fără de speranță, plină doar de chin.

“- Iartă, Doamnă Dragă,  
Cum o faci mereu  
Gerul primăverii  
Parcă e cam rău!”

- Ce spui, tu, copile?  
Gerul e cumplit?  
Dar tu ai idee  
Cât am suferit?

V-am iertat adesea  
Și vă iert mereu  
Cu speranța-n suflet  
Să v-ajut la greu.”

Și meditănd, elevul la ușă a rămas  
Cuprins de remușcarea manei fără glas.  
Și a-nceput să cânte în ritmuri de Salam,  
“Balada unui Prof. cu suflet fără ani”.

*“Numeri absențe, raportezi,  
Săptămânal de-acuma  
Excursii tu organizezi  
Serbări una și una.*

*Sesiunea de comunicări  
Și cea de referate,  
Concursuri, baluri, adunări,  
Tot tu le faci pe toate.*

*Mai ai de corectat lucrări  
Și zeci de portofolii  
Și-adormi într-un tâeziu, frumos,  
Încununat cu folii.*

*Tresari în somn că ai uitat  
Să pui în opt dosare  
Dovezi de parteneriat  
Și de colaborare.*

*Și te trezești în zor de zi,  
Ca dintr-un joc de iele  
Înmormântat, plin de hârtii,  
Dosare, dosărele.*

*Și plan remedial mai ai  
Să faci până-n amiază  
Că ai și ore până-atunci,  
Dar asta nu contează.*

*Ai vrea să plângă, dar nu e chip,  
Nu-I timp de consolare,  
Că vine mâine ARACIP,  
Comisia cea mare.*

*Și viața ta e grea, eu știu.  
Deși nu mă abțin,  
Tu tot cu glasul bland, blajin,  
Mă suporti plin de chin.*

*N-ai voie să-mi vorbești răstit,  
Deși merit și-o palmă.  
<<Ai dreptul>> să-mi zâmbești smerit,  
Cu fața cât mai caldă.”*

-Cam asta e balada ta,  
Stimate, Drag Profesor,  
Tu mă înveți și coafuri,  
Rețete și eresuri.

Revist-aceasta e stufoasă,  
Plină de lucruri faine,  
Tu m-ai coordonat mereu,  
Mi-ai deslușit din taine.

Așa am reușit acum  
Să vin la dumneavoastră  
Și vă prezint pe scurt, subtil,  
Revist-aceast-a noastră.

Un “MOZAIC” noi am făcut  
Glumițe și descrieri,  
Despre prictis noi am vorbit,  
Curiozități, o mie.

Rețete-n dar noi v-am adus,  
Aranjament de masă  
Și coafuri, dar și machiajul  
Rezistent la apă.

Domnul Puzdercă ne-a vorbit  
Cu glasul lui blajin,  
Învățătură ne-a transmis  
Și lecții pe deplin.

Pe Bogza l-am descoperit  
- Știți! Prahovean de-al nostrum –  
Cu scrieri el ne-a încântat  
Și sufletul ne-a alintat.

Ne-am informat ce mi citim,  
Am pedalat puțin,  
De <<Scolioză>>-am pomenit  
Și cum să ne ferim.

Suflet în dar noi v-am adus,  
E tot ce am făcut,  
Noi suntem cei de la Ploiești,  
Sperăm că ne-ați plăcut.

Și vă urăm, Oameni Frumoși,  
Să auzim de bine!  
Puțin noroc s-aveți în toate  
Și numai fericire!.